

Vlastní gól sociálních sítí

- CZ24 News | 14. ledna 2021

Polský premiér Mateusz Morawiecki v úterý prohlásil, že korporace sociálních médií nesmějí cenzurovat názory, které nesdílejí, a vyzval k přijetí nových předpisů, které by upravovaly používání Facebooku, Twitteru a Instagramu v Evropské unii.

„My v Polsku,” uvedl později na svém Facebooku, „jsme žili v zemi, ve které platila cenzura. Velký bratr nám nařizoval, jak máme žít, co si máme myslet a cítit. Proto s takovým znepokojením sledujeme všechny pokusy omezit svobodu.” A dodal, že Evropské unii navrhne zavést přísnou, zákonnou regulaci zmiňovaných síťových gigantů

Sympatický, ale beznadějný hlas volajícího na poušti, mávne smutně rukou většina běžných čtenářů. Všichni přece vědí, že tyhle „sociální platformy” jenom snaživě plní zadání globalistů, světovládých firem a nadnárodních organizací. Jak nejlépe to dokážou. Stejně, jako celá ta Únie. A že díky tomu jsou také nedotknutelné. Nekritizovatelné, nezdánitelné. Jakou šanci proto může mít nějaký polský ministr spravedlnosti Zbigniew Ziobro, který byl pověřen, aby vypracoval návrhy takového nařízení?

Kupodivu, ne malou. Brutální „odpojení” stále ještě úřadujícího presidenta Trumpa, otrásl evropskými elitami víc, než by se na první pohled zdálo. Ne tedy, že by Trumpovi či jeho politice fandili. Ne, že by ho nechtěli potopit. Totální výmaz milionů jeho příznivců je jim už úplně šumafuk. Ale... byl to přece jen president velmoci. Někdo. Jeden z nich. Pregnantně to vyjádřil Thierry Breton, jeden z klíčových komisařů EU, ve svém rozhovoru s Politico: „skutečnost, že nějaký ředitel firmy může vytáhnout zástrčku mikrofону presidentu Spojených států, a to bez jakékoli kontroly, je

nepřijatelná”.

Všeobecné, nespokojené mumlání v Bruselu dosáhlo v posledních dnech takové úrovně, že se o něm musela zmínit i oficiální hlásná trouba Únie, server EUractiv. Je samozřejmé, že volání zelených europoslankyň, nebo takového Manfreda Webera, předsedy skupiny EPP po „regulaci sítí”, nemá ten samý směr a význam, jako slova Mateusze Morawieckieho. Spíš naopak. Ale otvírá se tu okno příležitosti k veliké, evropské bitvě o svobodu slova, omezení svévole sítí, o postavení různých udavačů a elfů a konec konců i o možné navýšení síly národní legislativy.

Nastávající zápas se nás týká víc, než si myslíme. Jednak máme v Bruselu to své nešťastné „želízko v ohni”. Věru Jourovou, toho času místopředsedkyni Evropské komise a komisařku pro hodnoty a transparentnost. Způsob, jakým se postaví k regulacím sítí, může premiéru Babišovi, který ji tam vyslal, prohrát volby. Bude-li totiž, jako doposud, hájit spíše zájmy elit, korporací, multikulturních a genderových aktivistů, může být tím posledním stéblem slámy, které zlomí velbloudovi hřbet. A co je ještě horší, podle jejího postoje bude posuzována (státy V4) celá Česká republika a její spolehlivost a hodnota jako spojence proti zlovůli Bruselu.

Za druhé pak, docela silně přihořívá. Progresivisté, opilí vítězstvím v Americe, se chystají uštědřit svobodě slova poslední úder. Jestliže za pár dní, na Bidenově inauguraci vystřelí nějaký najatý pitomec z Antify (nebo jiný Marius van der Lubbe či Lee Harvey Oswald) třeba jen ze špuntovky, budou zavedeny takové zákony o podpoře terorismu, hate speech a fake news, že se z toho nevzpamatujeme. A ti starší z nás, co pamatují vyhazování z práce za poslech Svobodné Evropy, budou na tu dobu vzpomínat se slzou v oku a svým vnoučatům vyprávět stařecké zkazky o šťastné, bezstarostné době svého mládí.

A tak se ptejme politiků. Proč se nepřidají k Polákům? Proč hlasitě nevolají po zákonné regulaci? Která by jasně stanovila, co už si firma, jakkoli velká, nesmí dovolit? Navzdory ječícím lidskoprávníkům, neziskovkám, elfům a bonzákům všeho druhu. Protože velké, nadnárodní sociální platformy si právě vstřelily parádní vlastní gól. Okno příležitostí je tak na chvíli otevřeno. Ale nebude to trvat dlouho. Možná máme poslední příležitost.

Překlad: Lubomír Vylíčil

Zdroj: <http://www.rukojmi.cz>